

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K 43820-11

VÕLUSAAN
=====

AO VAKSI TALVEMUINASJUTT
2-hes pildis

Noorteteatrile kirjutatud 1970 Rootsis.

inv. 1656/13

VÕLUSAAN

Ao Vaksi talvemuinasjutt 2 -hes pildis

T e g e l a s e d:

Juurika -vana	Kooliõpetaja maa-alusest Juure- asulast
	Väike-Jupi vanaisa
Väike-Jupp	
Väikesed juurikad	kooliõpilased samast
Tulesädemed	maa-alused tantsivad tütarlapsed
Õövaht	ar. "ik
Vorstimüüja	"m. "
Uisutaja tütarlaps	
Suusataja tütarlaps	nukud "Spordi" äri vaateaknalt
Hokimängija poiss	
Kolm lõunamaist tütarlast	nukud "Puuvilja" äri vaateaknalt
Punane mees	
Roheline mees	liiklus-signaal tuled
Neli poissi	vorstiootjad
Linnarahvas	

- - - - -

I PILT

Maaaluse Juure-asula koolitares

II PILT

Talvine linna kõrvaltänav valgustatud "Spordi" ja
"Puuvilja" äride vaateakendega.

AEG

Võibolla jõulude-eelne - tänapäev.

I PILT

Maaaluse Juure-asula koolitares. Suur kännu-alune juurepuhmastiku koobas, kus tagaplaanil väädi otsas rippuv nurgeline kivilatakas on tahvliks, selle kõrval mõlemal pool ripuvad juureväätidest tähed: A ja B, ja tahvlile on maalitud veel tähed E ja D, sealt vähe eemal kõigub ähmast valgust heitev latern. Tahvli ees on - lauana kasutatav imelik 7-me keeruline juuresõlm või mügerik, milline eneses peidab - võlusaani.

Juure-asula koolitares on õppetund.

Väikesed juurikad - imelikud juurikataolised olevused kükitavad vasakul "laua" ees.

Juurika-vana seisab "laua" taga tahvli ees kõver juurekontsu kepp peos, tähti õpetades.
(Muusika. Kõik laulavad.)

J-vana: Aa - Bb - De Ee -

Väikesed juurikad: Ape - tepe - epe - tee -

J-vana: Aa - Be - De - Ee -

Väikesed j.: Ape - tepe - epe - tee

J-vana: Aa - Bé - Dè - Ee -

Väikesed j.: Ape - t epe - epe - tee -

J-vana: Aa - Be - De - Ee -

Väikesed j.: Ape - tepe - epe - tee

J-vana: (näidates A-d) See siin - ?

Väikesed j.: Ape-aa ´

J-vana: (näidates B-d) See seal - ?

Väikesed j.: Tepe-tee´

J-vana: Need kõik, mis tahvli peal - ?

Väikesed j.: Epetee - epetee - epetee - ´

J-vana: Väga hea, väga hea - nõnda hea, et veel kord -
(Muusika. Kõik laulavad - sama algusest peale)

J-vana: Aa - Be - De - Ee -

Väikesed juurikad: Ape - tepe - epe - tee

J-vana: Aa - Be - De - Ee -

Väikesed j.: Ape - tepe - epe - tee -

J-vana: Aa - Be - De - Ee -

Väikesed j.: Ape - tepe - epe - tee

J-vana: Aa - Be - De - Ee -

Väikesed juurikad: Ape - tepe - epe - tee
J-vana: See siin - ?
Väikesed j. : Ape-aa '
J-vana: See seal - ?
Väikesed j. : Tepe - tee '
J-vana: Ja kõik, mis tahvli peal - ?
Väikesed j. : Epetee - epetee - epetee - '
J-vana: Väga hea - päris hea - nõnda hea, et
veel kord -
Väikesed j. : O-ooooo.'
Jupp: Miks me peame nii palju seda aa-beed
lugema - ? See on ju nii, nii raske.'
Kõik: Nii, nii raske - '
J-vana: Õigus - targaks saada - on raske. Aga
teie peate palju oskama , sest teid ootab
suur töö, tähtis töö, tähtis ülesanne -
Kõik: (läbi-segi) Mis tähtis töö see on - räägi
sellest suurest ülesandest - mis meid
ootab - räägi, Vana - ?
J-vana: Kui olete õppinud ja targad - on teie üles-
andeks - juhtida kõigi puude, põõsaste
ja lillede juured ja juurekesed nendes
paikadesse - läbi mulla, liiva - mööda
kividest, sinna kus leidub vett ja toitu -
Kõik: Miks - juured - ?
J-vana: Miks. Sellepärast, et juurekeste kaudu
elavad puud, põõsad, lilled ja rohi - teie
peate valvama neid imepeeneid ja õrnu
juurekesi, eemale peletama kahjulikud pu-
tukad ja sitikad, ussid ja tõugud, kes püüa-
vad juurekesi rikkuda ja katki närida - teie olete
olete kalli ja väärtusliku Juure-asula
valvurid.'
Kõik: Valvurid - aga kuidas meie seda oskame?
J-vana: Oskate - just sellepärast - peate õppima
hoolega, et oskaksite - '
Kõik: Kui raske - raske - ülesanne - '
J-vana: Aga tähtis - väga tähtis ülesanne, mõtelge:
juurekesed toidavad ilusaid säravaid lillekesi
ja ka suuri võimsaid puid - kelle ladvad

- tõusevad üles kõrgele, kõrgele sinisesse taevasse -
valguse ja päikese poole, särava valguse poole ..
- Jupp: Kas maa alt välja - üles ?
- Kõik: Kuidas seal on ... jutusta, Vana - ?
- J-vana: (Nagu unistavalt) Seal - valgus, valgus - päike -
sära ja hiilgus - (nagu ärgates) - Aga sellest teine
kord - ja lõpuks, sära ja hiilgus on - kardetavad -
(kepiga koputades) Nüüd on õppus otsas - tänaseks -
võite minna.
- Väikesed j. : (rõõmsalt vadistades ära)
- Jupp: (kes üksinda istuma jäänud, tõuseb ja astub Juurika-
vana juurde) Oh, kuidas ma tahaksin näha seda valgust
ja päikest - seal üleval - seda hiilgust ja sära -
- J-vana: Kord tuleb aeg, mu poeg, siis näed - igaüks teist
näeb seda kord - .
- Jupp: Aga kas me ei läheks juba täna - nüüd otse kohe
ülesse maapinnale vaatama - praegu - ? Vanaisa,
lähme - lähme vaatama neid kõrgeid puid, neid latvu,
mis tõusevad üles sinisesse taevasse - Vanaisa ?
- J-vana: (poolehmunult) Praegu - ei, ei mu poeg - praegu on
üleval hämar talveõhtu - puud on raagus, ilma lehte-
deta, lillekesed uinuvad paksu lumevaiba all - ei ole
päikese sära - vaid külm ja pime talveõhtu -
- Jupp: Pime - kas siis mitte ühtki tuld ei ole kuskil säramas?
- J-vana.: Tuled säravad - paljud, paljud tuled - aga see ei ole
päikese sära - need on linnade tuled - sinised, puna-
sed, kollased ja rohelised -
- Jupp: Kas need on ilusamad, kui päikese sära - ?
- J-vana: (kohkunult) Ei - ei, kunagi-.
- Jupp: Aga - sinised, punased, kollased ja rohelised - kui
tore - . (mõttlikult) - Tahaksin näha, neid linnade tulesid.
- J-vana: Need ei ole midagi sulle, mu poeg, need on karde-
tavad, petlikud ja kahjulikud -
- Jupp: Aga siiski tahaksin ma neid kordki näha -
- J-vana: Jäta need rumalad mõtted - tuleb aeg, kui päike on
kõrgel sinitaevas - siis -
- Jupp: Sa jutustasid kord, vanaisa - sa jutustasid, et see sala-
pärane 7-me keeruline juuresõlm siin (näitab lauaks

- kasutatavat juuremügarikku) - saab iga saja aasta
järele omale imevõime - muutub soovisõlmeks - ja
siis võib sellelt soovida, kõik mis tahad - ja see läheb
täide -
- J-vana: Jah, kuid ainult lühikeseks õhtutunniks - südaösi
kaotab soovisõlm jälle oma võluvõime ja muutub ha-
rilikuks juuresõlmeks - aga see on muinasjutt - ja
muinasjutus ei ole alati kõik nõnda -
- Jupp: Ei ole ? Kas muinasjutt on siis vale - ?
- J-vana: Ei, ei muinasjutt ei ole vale - kui meie mõtleme et
see harilik juuresõlm - muutub soovisõlmeks - nii
mängult - siis - ta muutub ...
- Jupp: Mõtleme, vanaisa, mõtleme koos - et mängult on sada
aastat täis - ja meie võime soovida, mida tahame -
- Tead, mis mina soovin - et see juuresõlm muutuks -
muutuks saaniks - üheks niisuguseks võlusaaniks -
kuhu istuksime sisse ja see viiks meid - kuhu tahame -
- J-vana: Ei, ei - see on kardetav. - (endale) Äkki ongi sada
aastat täis - just täna - ?
- Jupp: (Juurika-vana juurde minnes, teda käest tõmmates,
paluvalt) Mängime, vanaisa - mängime, et sada aastat
on täis - ainult mängult - ja siis soovime - vanaisa.?
- J-vana: (kahtlevalt) Aga ainult - mängult - mitte päriselt.
(Muusika : "Epetee", mõlemad tantsivad imelike lii-
gutustega lähenedes juuresõlmele, toovad selle siis
tantsus keskele. Muusika vaikib)
- Jupp: (Hüppab sõlmele) Me sõidame - kaugele.
- J-vana: (Nakatud mängust, hüppab Jupi kõrvale, samuti)
Sõidame kaugele. -
- Jupp: Vanaisaga kaugele - sini-puna tulede särasse - epetee.
- Mõlemad: Epetee - epetee - epetee - nüüd sõida võlusaanike.
(Äkki muutub pimedaks, kostab nagu susisevat plah-
vatust. Algab muusika. Valgeks.)
- Juurika-vana ja Jupp: (istuvad sätendaval ja säraval võlusaanil nende
ümber keerlevad tantsus maaalused tulesädemed -
väikesed tütarlapsed helkivais tuldkiirgavais sädemeis.)

Eesriie.

II PILT

Üks vanalinna väikseid äritänavaid, mis suubub välja vasemale peatänavale, liiklussignaal tulede tulbaga (punane-valge-roheline) nurgal. Keskel kaks suurt äri vaateakendega ja ülal siltidega "Sport" ja "Puuvilja" ja keskel kõrvuti asuvate ustega. "Spordi" äri vaateaken on dekoreeritud mitmesuguste talispordi tarvetega ja uisutaja ja suusataja tütarlapsega, ja jäähokit mängiva poisiga. "Puuvilja" aknal on suured kuhjad lõunamaiseid puuvilju - apelsiine, banaane jne. ja akna tagaplaanil kolm tõmmunahalist rõõmsavärvilises kerges riietuses tütarlast puuvilja korvidega. Vaateaknad on heledas valgustuses. Kui eesriie avaneb on lava pime. Kostab susisev plahvatus, endine muusika "Võlu-saani tants". Valgus. Keskel valgussõõris sätendab võlusaan, millel Juurika-vana ja Jupp. Muusika vaikib.

Jupp: Mis juhtus - kus me oleme, vanaisa?

J-vana: Oh, sa suur ja väike ime - no, nüüd mängisime endid päriselt siia - linna -

Jupp: Linna - siis - siis - oleme siin tulede säravas linnas - ja valge on siin ja kõik särab - ja kui palju ilusaid mänguasju - (jookseb akende juurde)
(Signaal tulbal süttib keskmine - valge tuli. Peatänavalt kostab lähenevate inimeste jutukõmin, kisa ja kära.)

J-vana: (hüppab saanilt) Suur kari inimesi tuleb siia poole - ruttu - katsume saani ära peita - (Ajavad mõlemad võlusaani kiiruga "Puuvilja" äri nurga taha. Ilmuvad siis kohe äri nurgale tagasi. Roheline signaaltuli süttib. Suur hulk talveriietuses linnarahvast tuleb peatänavalt kõneldes ja käratsedes. Seisatuvad viivuks äride vaateakende ees, astuvad sisse ja tulevad sealt kohe suurte ja väikeste pakikestega välja, kaovad äride taha, ja ilmuvad jälle uued peatänavale - samas ringis ja kaovad pakikestega endiselt.

J-vana ja Jupp: (On kaugele paremale tõmbunud ja jälgivad sealt kõike seda sagimist ja liiklemist pool hirmunult ja põnevuses)
(Valge signaal süttib. Viimased tõttavad tagasi üle tänavale)

Jupp: (Kätt, pidi J-vana tirides) Vanaisa - lähme nüüd neile järele-.

- J-vana: (Pooleldi vastupunnides) Ee - ei tea - ?
- Jupp: Tule nüüd, tule - .
(Tõttavad pooljoostes paremale, samas süttib punane signaal)
- Punane-mees: (hüppab käsi hoiatavalt üles tõstes nende ette signaal-tulba alla) Stopp. - kuhu te jooksete - tagasi - .
(Peatänavalt kostab äkki tugevat liikluse müra: autode põrin, mürin, tuututamine, pidurite kriuksumine ja ragin)
- J-vana ja Jupp: (Taganevad hirmunult, nende nägudel vilksatavad mööduvate sõidukite tuled. Punane-mees on kadunud.)
- J-vana: Ei, edasi ei tohi me minna - ütles see punane-mees -
(Valge signaaltuli süttib. Müra vaikib. Algab endiselt inimeste jutukõmin ja kisa -kära - inimesed tulevad jälle ja algab endine ringtants - rahvas tungib äridesse ja väljub sealt pakikestega ja kaob jälle.)
- Roheline-mees: (hüppab signaaltulede posti alla ja viipab J-vanale ja Jupile) Tulge nüüd - ruttu - . nüüd on õige aeg - üle tänavale minekuks - tulge, tulge ruttu - .
- J-vana: Ei - tea, kas läheme - ?
- Jupp: Ta kutsub ju meid - .
(Hakkavad kahtlevalt signaalposti suunas liikuma.)
- Roheline-mees: (kaob, valge tuli süttib)
- J-vana ja Jupp: (Jooksevad nüüd signaalposti suunas, samas süttib punane tuli)
- Punane-mees: (nende ette hüpates, endiselt) Stopp. - ma ütlesin ju, stopp. - jooksete otse auto alla - .
(Endine liiklusmüra algab ja tulede vilksatamine)
- J-vana ja Jupp: (taganevad lootusetult ja jäävad kurvalt paremale noru-tama.)
- Punane-mees: (kaob, valge tuli süttib)
- J-vana: Oh, meid õnnetuid - siit ej pääse me enam kuhugi - .
- ja lõpuks hakkab veel külm - .
- Jupp: Ja mul on kõht tühi - .
- J-vana: Seda ma kartsin, minul kah, ja süüa, seda ei leia me siit kuskilt - . (lähuvad "puuvilja"äri akna juurde) - see, seal taga - kõlbab kindlasti söögiks - (katsub klaasi) - aga - nähtamatu sein ees -

- Jupp: (samuti) - sein on ees - nagu ei ole - aga kui katsud siis on -
(Roheline signaal süttib. Eemalt kostab läheneva
- Vorstimüüja-häält: Soojad vorstid - prouad, preilid, härrad - soojad vorstid - sinepi ja saiaga-.)
- Jupp: Kuulsid - soojad vorstid - ?
- J-vana: Sinepi ja saiaga - need kõlbavad süüa - oh, suu ajab kohe vett jooksmas-.
- Vorstimüüja: (tuleb vasakult, valges põlles ja vorstikast rihmaga kaelas, kari poisse tema kannul)
Soojad vorstid prouad, preilid, härrad - sinepi ja saiaga -.
- Poisid: (tema ümber) Kuhu sa jooksed vanamees, oota - anna siia, mulle, mulle kah - mulle palju sinepit - sinepit ja ketšupit.
- Vorstimüüja: Silmapilk, noored härrad - silmapilk, aga kõige enne raha - jah, ikka raha enne. - Mis peos, see käes -.
(võtab poistelt raha ja jagab neile siis vorste. Poisid hakkavad isuga sööma.)
- J-vana: (kes seda hoolega jälginud, astub Vorstimüüja ette, kummardusega) Kaks pisikest - seda - vorstijuurikat-?
- Vorstimüüja: Mis pisikest - ja juurikat? - Ise oled üks juurikas-.
Minul on kõik ühesuurused priimad vorstid -
- J-vana: Kui tohiks paluda -
- Vorstimüüja: Paluja ei saa - saab see kellel raha on - .
- J-vana ja Jupp: Raha- ?
- Vorstimüüja: Rha jah - kas esimest korda kuulete, et vorst maksab raha - maakad või ? Siin, linnas maksab kõik raha - siin ei saa mitte peksagi - kui enne ei maksa, momssi-.
- Poisid: (on kogunenud nende ümber, lõõpides) Kas maakas ei tunne raha? (naer) - Näe, sihukesed läikivad rattad kroon peal. (naer) Hõbe ja kuld aitab kah - andke kellad panti - . (naer).
- Vorstimüüja: Vorstid maksavad üks kroon tükk. -
- J-vana: Kroone meil ei ole - aga (otsib taskust ja võtab sealt läikiva kivitüki) kulda küll - siin -

- Vorstimüüja: Kuld? (kivi uurides, pahvatab naerma) Ära püüa -.
Siin on mees, kes ennegi kulda on lähedalt näinud -
hoia oma kivikilluke rahulikult edasi - oota, ehk
muutub kullaks - praegu on see küll - kassikuld -
- J-vana: See on tõeline kuld - kui kulda tunnend - see on kaugelt
maa alt Juure-riigist-.
- Vorstimüüja: Ära aja plära, vanamees, selle pettusega ei jõua sa
siin linnas kuigi kaugemale. - Kaduge, enne kui politsei
teid pokri pistab - sulid, niisugused.-
- Poisid: Sulid - jah, tahavad ilma rahata vorste välja petta -.
Poisid, anname neile õpetust, kuidas linnas tuleb
käituda -.
- ((kraabivad siit-sealt lund ja teevad lume palle, viruta-
des siis neid J-vana ja Jupi pihta, kisades ja naerdes)
- J-vana ja Jupp: (põgenevad paremale äri nurga taha lumepallide sadu
kannul)
- Õovaht: (ilmub samast, saades osa lumepalle pihta) No-noh, is
mis ulakus see siin on. (Vorstimüüjale) Ja, sina vana
inimene - veel ise, poisinagadega kambas- ?.
- Vorstimüüja: Vabandan, väga, härra Õovaht - aga siin oli paar
hulkurit - tahtsid mult ilma rahata vorste välja petta -
ja sellest see tüli siis tuligi -
- Poisid: (on vahepeal paremale jalga lasknud)
- Õovaht: Ah - need, jooksid ähkides minust mööda - kaks kaht-
last ja imelikku kogu - või päris petised ? Ja, ja -
maailm läheb ikka hullemaks ja hullemaks - tööd ei
viitsi keegi enam teha - anna aga kõik muidu - ei tea, ill
millega see kord lõppeb-.? Ei pea enam lukud ega
rauad - äriüksed muugitakse ja purustatakse -
- Vorstimüüja: Ja, meil ärimeestel pole siin enam midagi kindlat -.
(läheb paremale ära)
- Õovaht: (hakkab äride uksi kontrollima) See lukk on korras -
ja spordi äri oma - see kah -. (vaatab kella) Ja-ah,
aeg on öövalgusele üle minna - (kustutab uste kõrval
asuvatest katkestajatest vaateakende täisvalguse, kuhu

jääb nüüd hämar n. n. öövalgus) - Oi ajad - oi kombed - (longib paremale ära)

J-vana ja Jupp: (tulevad paremalt nurga tagant, kartlikult hiilides)

J-vana: Seekord pääsime veel terve nahaga. - Oo-h, seda ma kartsin, selline on see tulede säras hiilgav linn - näed nüüd, pojake, -

Jupp: (kurvalt) Kõik tuled on kustunud - kõik on pime -

J-vana: ^{J-vana:} Pime - ja külm. - Jah, hiilgusel ja säraval on teine külg - pime ja külm - pahupool - (istuvad keskele lumehange, lõdisedes ja külmetades) - Kui hea ja soe oleks praegu kodus - magus ja juurevaigu, magavate lillekeste ja unu uinuva rohujuurte lõhnades - juua kristalliselget allika vett - ja maitsta maamesi-laste mesikärgi - - kuid see on nüüd kõik nii kaugel, kaugel -
(Algab vaikne muusika. Vaateaknad löövad valgeks. Nukud hakkavad liikuma akendel ja tantsivad sealt välja. Tipivad nukusammul ümber Juurika-vana ja Jupi. Suusataja paneb oma peast suusamütsi Juurika vanale pähe ja uisutaja annab oma labakindad Jupile. Tütarlapsed korvidega jagavad korvidest neile banaane.)

J-vana ja Jupp: (vaatlevad imestunult esemeid ja proovivad banaane hammustada, ühest kui teisest otsast - viimaks harutavad koore ja hakkavad sööma)

Korraga kostab Öövahi hele vile. Muusika vaikib, Nukud põgenevad vaateakendele tagasi - nõnda et hoki-ülikonnas poiss ilmub puuvilja korviga "Puu-vilja" äri aknale kahe tütarlapse vahele - ja ühe puu-vilja äri tütarlaps seisab spordi äri aknal hokikepp käes)

J-vana ja Jupp: (hüppavad maast ja põgenevad paremale)

Öövaht: (tormab vasakult, põlev taskulamp käes) Seda ma märkasin. - aknad täisvalguses - sissemurd -
(tormab akende juurde, märkab seal nukkude vahetust, hõõrub silmi ja hüppab siis ühe akna juurest teise juurde)

- Siin on ju täieline segadus - mõlemad ärid on pahu-
pidi pööratud -' (lambiga ringi uurides, märkab
äkki J-vana ja Juppi, kes püüavad minema hiilida)
Stopp - teie seal' (nende juurde hüpates) - Aah -
missugused linnukesed - kes te sihukesed olete?
- J-vana: Mina olen Juurika vana -
- Jupp: Ja - mi - mina olen Väike Jupp -
- Öövaht: Et sa üks jupp oled - seda ma näen-' (neid keskele
tõugates) Seiske paigal ja tõstke käed üles-'
(neid lähemalt uurides)
(Vahepeal vahetavad nukud oma kohad, asuvad
õigetele kohtadele tagasi)
- Öövaht: Seda ma arvasin - banaanid on teil peos-' (kurjalt)
Ostsite, mis? Ukse muukisite lahti ja -
- J-vana: Ei - ei ostnud - ega muukinud ust - '
- Öövaht: Ega te taha ütelda, et need nukud tulid, tegid ukse
lahti ja tõid teile banaane - ah?
- J-vana ja Jupp: Jah, just nõnda nad tegid -
- Öövaht: Tore jutt - maalitud nukud teevad uksi lahti ja jaga-
vad väljas banaane - ' (hüppab uste juurde neid
katsudes) No jah - lahti muugitud -' (Siis J-vanale
ja Jupile) Paigal seiske -' (märkab nukku ilma mütsita ja
ja teist ilma kinnasteta -) Aa - ha' müts ja kindad'
(hüppab võiduröömsalt J-vana juurde) Müts on sinu
peas, vanamees' Ja sul, poisiklutt, on kindad - need
on asitõendused - ' Või tahate te ütelda, et need
tütarlapsed sealt, aknalt, - need maalitud nukud tulid
ja panid sulle mütsi pähe ja sulle kindad kätte ?
- J-vana ja Jupp: Jah, seda nad tegid - sest meil oli külm'
- Öövaht: Vait, teie valevorstid - nüüd tulete minuga politseisse
- seal võite oma imelugusid edasi jutustada -'
- J-vana: Pai, Öövahi-härra - see on eksitus - meie - me
(taganevad hirmunult)
- Nukud: (vehivad ja näitavad kätega J-vanala ja Jupile, et nad
ära kaoksid - jalga laseksid)
- Jupp: (Noogutab arusaadavalt nukkudele) Need ei ole sugugi
nukud, vaid päris elavad -
- J-vana: Ja head ja abivalmis - on nad - ja -

Öövaht: Vaid. nüüd -
 Jupp: Siis vaata - nad liigutavad ju - vaata -
 Öövaht: (hüppab akende ette) Kus - mis?
 Jupp: (sosinal J-vanale) Nukud ütleavad, et peame ära
 jooksuma -
 J-vana: (samuti) Siis kaome- (põgenevad kiiruga paremale
 ära)
 Öövaht: (nukke aknal uurides, kes nüüd liikumatult seisavad)
 Ma ei näe siin mitte ku midagi. ? (pöördub) A-aa.
 Või kadusid - . No, oodake, teie viimased sindrikaelad.
 Küll ma teid kätte saan- (vilistab valjult) Kuuljad,
 nägijad. Võtke kinni - murdvargad. (jookseb kah
 paremale teistele järele) Võtke kinni - murdvargad,
 kinni. (kuulda kaugenevat vile ja hüüdu)
 J-vana ja Jupp: (tulevad hingeldades paremalt) Hädavaevalt pääsime -
 mitte minutiks ei jää meie enam siia. Ruttu, kesköö
 on ka varsti käes - ruttu saam peidust välja - enne
 kui selle võluvõim ära kaob - peame olema kodu teel.
 (jooksevad saani tooma, ilmuvad kohe sellega,
 hüppavad saanile)
 J-vana: Ja nüüd -
 Mõlemad: Epetee - epetee - epetee. Sõida koju saanike.
 (Äkiline pimedus. Endine susisev plahvatus. Muusika
 "Epetee". Valgus. Tulesädemed keerlevad võlusaani
 ümber, kõik laulavad:)
 Aa - Be - De - Ee -
 Sõida ruttu saanike-
 Aa - Be - De - Ee -
 Kiirelt, kiirelt saanike -
 Aa - Be - De - Ee -
 Ruttu, ruttu, saanike-
 Aa - Be - De - Ee -
 Koju kiirelt saanike.
 Epetee -
 Epetee -
 üle maa ja üle vee-
 epetee - epetee - epetee -
 (Tulesädemete tants saaniga valgussõoris.)
 EESRIIE